

6. Nadzornik ne sme ignorirati zakonitih določb glede okrajne učiteljske skupščine ter mora pravočasno sklicevati seje stalnega odbora.

7. Nadzornik ne sme zapuščati okrajne učiteljske skupščine kar za celo uro ter se med tem časom pečati s kakim drugim poslom.

8. Nadzornik ne sme opuščati predpisanih inšpekcijskih konferenc ter ne sme zahrbtnih poročil pošiljati šolskim gosposkam.

9. Nadzornik ne sme biti borniran in preveč trmast, ker tudi ni nezmotljiv.

10. Nadzornik ne sme biti oduren burič, ampak prijazen svetovalček; za to ne sme starejšega učitelja nazivljati po korporsko: „Hat er noch nicht i. t. d.“ Prijaznost in vljudnost kažeta olikanega moža, odurnost in sirovost pa vse kaj drugega.

11. Tudi nemški nadzornik mora biti objektivni nasprotni slovenskim učiteljem. Ne sme se poniževati v agenta „Südmarke“. Ne sme zatirati slovenskih učiteljev, ki slučajno delujejo na nemških šolah, z namenom, da bi ti ne prišli do boljših služb ali pa da bi se umaknili ultranemškemu učiteljem.

12. Nadzornik ne sme terjati nemožnih uspehov. Od učencev prvega razreda ne sme zahtevati stvari, ki se jih uče šele učenci tretjega razreda. V višjih razredih pa ne sme postaviti vprašanj, ki jih je slišal ravnar pri srednješolski maturi. Na ta način je res možno napraviti v dveh letih iz najboljšega učitelja najslabšega! Ali to ni pošteno niti plemenito!

13. Nadzornik ne sme nikdar opravljati svojih učiteljev po gostilnicah ter jim tam celo žugati, da jim zavije vrat. Tudi nadzornik mora biti takten in — pravičen!

14. Pameten nadzornik ne bo zahteval od starejših učiteljev najnovejših metod, ker s tem le bega izkušene učitelje, ki so si v teku dolgih let ustvarili svoje metodo, opravičeno z učnimi in vzgojnimi uspehi.

15. Nadzornik ne sme prezirati tistih §§, ki so učitelju na korist, ampak mora zahtevati z vso vnemo, da se izvršujejo ravno tako kakor tisti, ki nalagajo učiteljem dolžnosti.

katedrale, nas pozdravljajo mogočne kupole kraljeve palače — konaka in belo pročelje obširne univerze nam jasno kaže, da belgrajskim sinovom ne sije več kruti polmesec; a proti vzhodu štrle ostanki nekdanje mogočne turške trdnjave, viden znak nekdanje moslemske mogočnosti in zgodovinske važnosti Belgrada.

Ko ostavi vlak avstrijska tla ter prevozi savski most, zdrdra mimo obširne državne tobačne tvornice na prostran in lep kolodvor, ki stoji precej daleč pod mestom na nekdanjako močvirnastem, a sedaj osušenem ozemlju. — V mesto lahko dospemo tudi po novi električni železnici, ki nas pelje po lepih, obširnih ulicah.

Vozeč se s kolodvora v mesto, opazimo najprej konjeniško vojašnico in vojno šolo, za košatim drevjem se skriva poslopje finančnega ministrstva, najvišjega računskega dvora in ministrstva javnih del. — Nato ugledamo cerkvico „vnebovzetja“, odlikujočo se s svojimi petimi kupolami, a poleg te se dviga srbski parlament-skupščina, majhno in neznatno poslopje, ki pač ne kaže, da se tu odločuje usoda srbske kraljevine. Parlament dobi v kratkem novo poslopje, ki je proračunjeno, ako nas spomin ne vara, na 2.000.000 dinarov. — V Milanovi ulici kamor sedaj dospemo, ki je obsajena z mogočnimi platanami in kostanji, opazimo kraljevo palačo — konak, nekdanje bivališče turških paš. Prej stara palača, je sedaj vsa prezidana v rene-

Te besede smo zapisali z željo, da bi jih upoštevali. Naš namen je najboljši. Naj pridejo sedaj tudi dejanja, ki bodo blaga in koristna!

Iz naše organizacije.

Kranjsko.

Krožek Št. Vid. Prvi sestanek učiteljskega krožka Št. Vid v smislu tozadavnega članka v „Tovarišu“ z dne 28. septembra, št. 39, je bil 18. t. m. na Svetju pri Medvodah. Ogledali smo si veleznimivo mlekarno in sploh vzorno urejeno gospodarstvo g. M. Juvančiča. Gospod Juvančič nas je preprijazno sprejel, nam pojasnoval svoje gospodarske razmere ter nas končno pogostil z izdelki svoje mlekarne. Pri tej priliki se je izreklo par iskrenih pozdravov ter nabralo med udeležniki 23 kron za konvikt. — Tega sestanka se je udeležilo tudi nekaj kolegov iz kranjskega okraja in nekaj uglednih prijateljev našega stanu. Vsem tem in pa g. Juvančiču in njegovi gospici sestri bodi na tem mestu izrečena srčna zahvala za vso izkazano prijaznost. Ž—k.

Štajersko.

Učiteljsko društvo za brežiški in sevniški okraj zboruje v nedeljo, dne 4. listopada t. l., v šoli v Brežicah. Zborovanje se prične točno ob 1/2 11. uri dopoldne po sledečem vzporedju: 1. odobrenje zapisnika zadnjega zborovanja. 2. društvene zadeve. 3. iz šolske prakse. 4. eventualno predavanje. 5. slučajnosti.

Cenjeni društveniki in cenjene društvenice se tem potom vljudno vabijo k zborovanju. Na novo v okraj došli tovariši naj pristopijo društvu, zakaj le v združenju je moč in dela je dovolj. — Vsi oni tovariši in one tovarišice, ki še niso za tekoče leto vplačali udnine za Šolsko Matico, se opozarjajo, da se bo ta še ta dan pobirala. Odbor.

Učiteljsko društvo za laški okraj ima v nedeljo, dne 4. listopada 1906, dopoldne ob 9. uri v šolskem poslopiju na Zidanem mostu svoj ustanovni hkrati I. občni zbor po sledečem dnevnem redu: 1. poročilo osnovalnega odbora. 2. govor. 3. volitev odbora. 4. določitev društvenine. 5. slučajnosti. Na polnoštevilno udeležbo vljudno vabi osnovalni odbor.

Ormoško učiteljsko društvo zboruje 2. novembra t. l. v ormoški slovenski šoli po sledečem vzporedju: 1. Zapisnik zadnjega zborovanja. 2. Društvena poročila in dopisi. 3. Nekaj

sanškem slogu — okrog l. 1880. — in napravljajo na obiskovalca prav ugoden vtisk. Ob konaku se vrste palače raznih ministrstev, namreč justičnega, naučnega, notranjega, vnanjega in vojnega.

Milanova ulica se podaljša v takozvano Terasio, a tej sledi glavna ulica, Mihajlova, in dalje proti jugovzhodu Dubrovačka ulica. Tu je doma velikomestno življenje, dunajski Ring, ali pa ljubljanski glavni trg. V teh ulicah se nahajajo najlepše i najkrasnejše palače, tu imata svoj dom kreditna in narodna banka. Tu je tudi impozanten spomenik kneza Mihaela, predstavljajoč ga na iskrem konju. Spomenik je bil odkrit menda l. 1882. V ozadju tega spomenika se nahaja narodno gledališče, ki je po velikosti podobno ljubljanskemu gledališču. — Od tu proti severozahodu pridemo na kraljevi trg, znamenit zaradi svojih dobroobiskovanih vsakdanjih sejmov. Kdor hoče spoznati natančneje srbsko ljudstvo v njegovih navadah, naj ne zamudi obiskati tega sejmišča. Tu se nahaja srbsko vseučilišče — krasna stavba, kakor tudi narodna biblioteka, ki šteje nad 40.000 knjig, in narodni muzej.

Od tu nas privede cesta v slavnoznano šetališče — Kalimegdan — belgrajskega prebivalstva. Krasni nasadi, hladna senca in gladke steze vplivajo najbolje na šetaleca. A nepozabljiv ostane vtisk razgleda, ki se ga nam nudi koncem tega izprehajališča proti severni strani. — Spodaj pod nami valita združena

novih misli o pevske pouku v ljudski šoli; podava g. Dom. Serajnik ml. 4. Poročilo o letošnji glavni skupščini „Zaveze“ in poročilo o Lehrerbundovih odborovih sejah; poročajo gg. delegati. 5. Predlogi in nasveti. — Na udeležbo tega zborovanja, ki se začne ob polu 11. uri predpoldne, vabi vljudo

o d b o r.

Trst.

Učiteljsko društvo za Trst in okolico je imelo prvo jesensko zborovanje dne 4. t. m. v šolskem poslopju na Opčinah.

Točno ob 3. uri popoldne je predsednik društva, tovariš nadučitelj Štefan Ferluga — razveselivši se lepega števila udeležnikov — pozdravil svoje kolege in kolegije, ki so se odzvali pozivu odbora. Pozivljali je tovariše in tovarišice: Bodimo vsekdar taki, složni v vsem svojem postopanju po geslu: Vsi za enega, eden za vse!

Potem je poročal tovariš A. Germek o letošnjem „Zavezinem“ zborovanju v Šoštanju. Poročevalec je temeljito razmotrival razprave na rečenem zborovanju. Posebej moramo še omeniti pozdrava tovariša g. Jelenca, predsednika „Zaveze“, ker iz tega pozdrava je razvidno, kako čislana sta bila naša delegata na skupščini v Šoštanju. Gospod Jelenc je namreč vzkliknil, da mu je čast, pozdraviti dva pionirja od sinje Adrije, zastopnika komaj rojenega učiteljskega društva za Trst in okolico. Ustanovitve tega društva — je rekel — je velikega pomena za učiteljstvo ob sinji Adriji. Tam se bje vedel boj za našo slovensko dečo. Še pred nekoliko leti so učitelji trepetali in se bali izvestnih mogotev; danes je pa izginil ta duh sužnosti. Slovenski učitelji se zavedajo, da so pionirji omike slovenskega naroda.

Druga točka na dnevnem redu je bila peticija na mestno delegacijo, da bi ta v prihodnje tudi učitelje v okolici — kakor one iz mesta — imenovala in premeščala ob koncu šolskega leta. Tisto zakasnelo imenovanje ni škodljivo le za posamezne učitelje, marveč ovira na vseh zavodih tudi redni pouk. In ker nam je šola prva in glavna stvar, predlagamo v prvi vrsti zaradi nje in ne zaradi osebnih ozirov to peticijo. Peticija, prečitana od tovariša predsednika, je bila soglasno sprejeta.

Ob tretji točki — razni predlogi — se je oglasila vrsta udeležencev. Prvi govornik je razpravljal, kako treba zahtevati, da bo učitelj tudi na tržaškem ozemlju deležen istih dobrot in pravic, kakor jih je deležen drugod, kjer imajo svoje deželne šolske zakone, kjer pravice delé v enaki meri, kjer človek ni odvisen od nekaterih gospodov, ki poljubno delé dobrote in časti, sli pa jih odrekajo, kakor je že njih blaga ali neblaga volja. Kjer vlada take razmere, je protekcijonizem neizogiben:

Dunav in Sava svoje valove proti Črnemu morju, a pogled plava po širni ogrski planjavi v brezkončno daljavo, in Zemun nam pošilja avstrijske pozdrave — — — In poleg stoječa trdujava nam zbuja v spominu vse one krvoločne dogodbe, o katerih smo brali že toliko in toliko, ki so se tu vršile pod vladanjem Alahovih čestilcev. Stali smo na onem usodepolnem prostoru, kjer se je čital tolikokrat „hattischerif“ — sultanovo povelje, ki je oznanjeval pogibelj srbskim junakom. Tu opazimo takozvani „nebojša-stolp“, kjer je ječalo nebroj najboljših srbskih sinov; tu je takozvana Ruzička cerkev, ki so jo Turki rabili za smodnišnico, kakor tudi znamenit rimski vodnjak; tu je tudi gomila velikega vezirja Kare Mustafe, ki je zaman oblegal Dunaj, a je bil pozneje ravno zaradi tega v Belgradu zadavljen.

Zanimiva je saborska cerkev s svoje prekrasno notranjščino. Tu ima kralj srbski svoj cerkveni sedež. Belgrad se ponaša tudi z mošejo kakor edinim spomenikom nekdanjega turškega gospodarstva.

Staro mesto nas pač nekoliko opominja na orijent. Tu se vidijo, v takozvanem „Dorčolu“, še ostanki princ Evgenove palače, a vobče se more reči, da se Belgrad modernizuje. Večina hiš je pač le ednonadstropnih, a to je le posledica srbske navade, zakaj Srb hoče biti v svoji hiši neomejen gospodar, tedaj hoče bivati le sam v eni hiši.

tam vlada samovlastno postopanje, absolut zem, pristranost proti posameznikom in proti skupnosti.

Tako moramo posebno mi trpeti toliko v pedagoškem, kolikor v materialnem pogledu — povsod smo mi, bilo v mestu, bilo v okolici — ki moramo trpeti. Druge dežele se razvijajo pod zaščito deželnih zakonov: le mi in edino mi učitelji v Trstu po 35 letnem obstanku tega blagodara še vedno pogrešamo zaščite takega eminentnega šolskega zakona! Odslej pa se moramo potezati najodločneje, da vendar enkrat tudi v Trstu stopi v življenje deželni šolski zakon, pa naj ga že predloži deželnemu zboru mestna delegacija ali pa vlada! Da vidimo, kateri teh dveh činiteljev ima pogum in kateremu je zares ležeče na tem, da se naše šolske razmere enkrat uredi! Doslej naša vlada ni imela dovolj poguma, da bi stopila pred zakonodajni forum z deželnim šolskim zakonom. To je prežalostna resnica. Pa kaj bi se ona utikala v to, ko ji je to le postransko delovanje, glavno pa — protekcija nemških življev. No, poznamo sicer sedanjega gospoda namestnika kakor prijatelja šole, kakor zaščitnika našega šolstva. Doslej imamo sicer le lepih besed, ali nadejati se smemo, da gospod pokaže tudi plemenito dejanje in da se toliko zaželeni šolski zakon po njegovi pripomoči vendar skoro uresniči. Bodi enkrat konec temu žalostnemu zavlačevanju našega vprašanja! V ta namen se je predlagalo, naj se izvoli iz učiteljstva deputacija, ki naj jo gospod okrajni šolski nadzornik prevede pred gospoda namestnika. Ob tej priliki naj se mu izroči memorandum.

Predlog je bil seveda sprejet z velikim navdušenjem.

Nadaljni predlog se je glasil: Mestna delegacija naj se naprosi, da se tam, kjer so sedaj spojeni slovenski in italijanski oddelki pod enim ravnateljstvom, ustanove za posamezne oddelke posebna ravnateljstva. Ob sedanjih uredbi trpi učiteljstvo škodo, zakaj redki so slučajji, ko slovenski učitelj prihaja do mesta ravnatelja. A čim imajo slovenski učitelji enake sposobnosti, morajo imeti tudi enake pravice! Tudi ta predlog je bil sprejet.

Stavljenih je bilo tudi takih predlogov — in med temi tudi jako važnih — ki pa sodijo v razpravo okrajne šolske skupščine. Zato naj bi se ta skupščina sklicala čim prej.

Ko se ni nihče izmed udeležnikov oglašil več za besedo, je gospod predsednik zaključil zborovanje s presrečnim nagovorom do tovarišev in tovarišic ter je zahvalil gospoda okrajnega šolskega nadzornika, da se je udeležil tega zborovanja. Če bomo tudi nadalje — je rekel — tako vneti, edini, složni v mladem društvu, potem nam je uspeh zagotovljen!

Hoteli in gostilnice so opremljeni po evropsko in postrežba kakor tudi snažnost popolnoma zadovoljiva.

Belgrad vidno napreduje, odkar so ga Turki stalno zapustili okrog l. 1867. Ob času turškega gospodstva je mesto štel le nekaj nad 1000 prebivalcev, in to mesto je dandanes čisto moderno ter šteje blizu 80.000 stanovalcev, in ni le glavno in stolno mesto Srbije, temveč se lahko prišteva najbolj industrijskim, najzdravejšim in najmodernejšim mestom vzhodnih krajin. — Belgrad je sedež kralja kakor tudi metropolita, torej vrhovnega pastirja srbske pravoslavne cerkve. Ima lastno univerzo s tremi fakultetami, juridično, tehnično in filozofično; dalje vojaško akademijo, semenišče, dve gimnaziji, eno realnogimnazijo, eno višjo dekliško šolo, eno trgovsko akademijo itd. Umevno je, da imajo tudi Nemci — Švabi — svojo nemško evangeljsko šolo, ki jo vzdržuje nemška kolonija, broječa nekaj nad 800 duš.

Zgodovina Belgrada je kaj zanimiva in krvava. Že Rimljani so tu postavili svoj Taubrunum ali Singidunum. Tu so se potem vrstili Bizantinci, Goti, Huni, Avari, Bolgari, Srbi, Ogri, Nemci in Turki. — V devetem stoletju je bil Belgrad v rokah Bizantincev, pozneje so ga posedli Ogri in ga pri odhodu popolnoma razdejali. Leta 1343. ga je cesar Štefan Dušan zopet sezidal, a ga je moral kmalu zopet izročiti Ogrom. Šele l. 1382. so si ga osvojili Srbi, ki so ga morali l. 1426. pod knezom Jurijem Brankovičem vnovič odstopiti Ogrom. — Po mnogih in krvavih

Goriško.

Učiteljsko zborovanje v Tolminu. Pravočasno bi bil lahko poročal o zborovanju Tolminkskega učiteljskega društva, ako bi ne bil čakal na — zapisnik, ki ga gg. zapisnikarja še do danes nista poslala; pretekel pa je že cel mesec.*) Toda k stvari!

Lepo število se nas je zbralo k zadnjemu občenemu zboru; posebno častno so bile zastopane gospice kolegince. — Predsednik M. Kenda je pozdravil v navdušenem govoru navzoče. Spominjal se je umrlih in v pokoj stopivših članov s toplimi besedami. — Tajnikovo in blagajnikovo poročilo je bilo soglasno odobreno. Daljšo debato je povzročil predlog tovariša Kašca, po katerem naj bi društvo plačalo troške za razna odprta pisma in poslana v znani aferi Lasič-Vrtovec. V debato so posegli tovariši Rakovšček, Kutin in dr., ki so predlog odločno pobijali, nakar je bil soglasno odklonjen. Ker bi pa bilo krivično, naprtiti vse tiste nepotrebne troške g. Kašci, je predlagal tovariš Kutin, naj prispevajo k pokritju vsi oni, ki so podpisali; ta predlog je obveljal.

Tovarišica gospica Pavšičeva je čitala svoje poročilo o delovanju učiteljice izven šole. Splošno odobravanje je pričalo, da je govorila vsem iz srca. — Da, tako naj bi delovale učiteljice med narodom, in lep uspeh ne bi izostal! Na predlog g. Kutina je izrekel občni zbor vrli poročevalki zahvalo ter jo naprosil, naj priobči sestavek v „Učit. Tovarišu“.***) Izvolil se je tudi poseben odsek učiteljic, ki naj proučuje, kako bi se dalo pridobiti vse kolegince za podrobno delo med narodom in za večjo stanovsko zavednost.

Tovariš Rakovšček je stavil več umestnih predlogov, tičečih se odnošajev učiteljstva med seboj in do drugih stanov, oziroma korporacij. Zavzelo se je stališče v zadevi člankov v „Slov. Narodu“, kakor tudi glede napadov na učiteljstvo od nekkih oseb v Gorici. Sklenilo se je naprositi društvo slovenskih profesorjev, oziroma odbor Slovenske Šolske Matice, da bi se nam preskrbela slična predavanja v Tolminu, kakor jih nameravajo prirediti češki profesorji v Ljubljani. Na e. kr. deželni šolski svet se odpošlje prošnja, naj se ne postopa z dijaki v Kopru tako strogo pri pouku v glashi, ker naše ljudstvo ne potrebuje muzikantov, marveč dobrih učiteljev. Po triurnem zborovanju se preide k volitvi odbora. Izvoljeni so bili soglasno: M. Kenda, Fr. Kašca, Ant. Kutin, Dragica Pavšičeva in Ant. Stres.

*) O nekaterih zborovanjih ne dobimo sploh nobenega poročila, kar prav obžalujemo. Lahko bi imenovali tiste brezbriznike, pa že sami vedo, kje in kdo so.

**) Prosimo!

Uredništvo.

bojih so posedli slednjič Turki Belgrad, in sicer 29. avgusta 1521. pod sultanom Solimanom II. Dne 6. septembra 1688 so ga Avstrijci in Nemci pod poveljstvom Maksimilijana Bavarskega podjarmili, a prepodil jih je po preteku nekaj tednov veliki vezir Mastafa Köprülü. Znano je obleganje Belgrada pod poveljstvom princa Evgena, kjer se je izkazal tudi naš Vega. Padel je v roke Avstrijcem 22. avgusta 1717, ter je ostal v avstrijski oblasti do znanega belgrajskega miru z dne 18. septembra 1739. In 7. oktobra 1789. je zopet prišel v avstrijsko oblast, toda izročiti so ga morali že l. 1791. Turkom. Dne 13. decembra 1806. so si ga osvojili Srbi, Turčin je kapituliral 30. decembra in meseca januarja je dal mestu slovo. Belgrad je sedaj postal stolno mesto Srbije, a na podlagi buhareškega miru ga je zopet zasedel Turek. Čeravno je bilo mesto sedaj v turških rokah, je bil tu sedež srbskega kneza in srbske vlade.

Prišlo je usodno leto 1862., ko je dal turški poveljnik povodom nekega krvavega pretepa med Turki in Srbi mesto bombardovati. Velemoči so sklenile, da ima sedaj Turčin ostaviti za vedno Belgrad. Toda po dolgem obotavljanju in pogajanju je moral vendar slednjič pobrati šila in kopita ter iti tja, kjer vzhaja solnce.

In Belgradu je zasijalo zlato solnce zlate svobode (Dalje.)

— V odboru je bil potem prvi izvoljen predsednikom, drugi blagajnikom, tretji tajnikom, gosp. Pavšičeva pa predsednika namestnici. — Slednjič se je še sklenilo, da naj se ustauove v okraju štiri podružnice, nakar smo se razšli z nado, da se kmalu spet snidemo.

Književnost in umetnost.

Prošnja. P. n. tovariše, ki so prejeli poslani izvod „Nagrobnic“, pa ga ne nameravajo obdržati, prav uljudno prosim, naj mi ga blagovolijo kmalu vrniti, ker mi je zaloga pošla, naročila pa se množe.

Franc Marolt, učitelj, Ljubljana.

Koncertni mojster g. Leon Funtek, sin učiteljskega profesorja Funtke, je z velikim uspehom nastopil 9. t. m. v filharmoničnem društvu v Helsingforsu na Finskem.

Učitelj, pedagoško-književni list in glasilo srbskega učiteljskega združenja, ki ga vrlo spretno ureja belgrajski učitelj Mih. Stanojević, prijavlja v posebni slavnostni številki natančno poročilo o letošnjih slavnostnih dnevih v Belgradu.

Junaki. Epske pesnitve. Napisal A. Aškerc. Založil L. Schwentner. Cena broš. 3 K, eleg. vez 4 K 50 h. Obseg: Knez Volkun, knez Ljudevit, Rópoša in Kruci, kralj Matjaž. — O tej najnovejši Aškercovi knjigi izpregovorimo pozneje.

Domovinska dežela Štajerska. Učencem spodnještajerskih ljudskih šol v ponavljanje učne snovi iz domoznanstva sestavi Josip Mešiček, nadučitelj v Sevnici. (Z zemljevidnim obriskom.) 1906. Založil izdajatelj Tiskala „Učiteljska tiskarna“, Ljubljana. Cena trdo vezanemu izvodu 40 h, str. 44. — Tovariš Josip Mešiček je napisal delce, ki mu gre vse priznanje. Še malo smo imeli v roki tako jasno, poljudno in stvarno pisanih knjižic kakor je ta Mešičkova. Snov je razdeljena v tri dele: I. Zemljepisni del, II. Statistični podatki, III. Zgodovinski del (pravljice in pripovedke iz zgodovine). Pogrešamo še en del: Naši slavni možje. Tu bi moral g. pisatelj objaviti prav kratke obrise življenja in delovanja odličnih sinov lepe slovenske Štajerske: Slomška, Miklošiča, Raiča, Trstenjaka, Vošnjaka, Aškercia itd. Potem bi bila knjižica popolna. Pa tudi sedaj zasluži, da jo ima vsak slovenski učenec in vsaka slovenska učenka, toda ne samo v svoji knjižnici, ampak tudi v — glavi. Učiteljstvo pa naj Mešičkovo delo širi tudi med odraslim svetom, da spozna v lepo začrtanem okviru svojo lepo ožjo domovino. Tudi glede jezika se moramo pohvalno izraziti; pisali bi pa namesto Donava Dunav. „Učiteljska tiskarna“ je knjižico lepo opremila, da dela tudi nazunaj najpovoljnejši vtisk. Štajerski slovenski denarni zavodi naj pokupijo vso zalogo in jo brezplačno razdele med mladino in narod. Tako doseže delo najprej svoj namen. Enakih knjig si želimo tudi o ostalih slovenskih kronovinah: o Kranjski, o Koroški, o Primorskem in o Istri. Apelujemo na slovensko učiteljstvo, da se poprime tega koristnega dela!

Politiški pregled.

*** Večerne šole s slovenskim učnim jezikom v Trstu.** V zadnji seji mestnega sveta tižškega je utemeljeval dr. Rybač svoj predlog o ustanovi večernih šol v slovenskem jeziku v predmestjih in v zgornji okolici, rekoč, da je na vseh večernih šolah učni jezik le italijanski. Prebivalstvo pa je italijansko in slovensko, zato bi morala občinska uprava skrbeti za obe narodnosti. Če pozna občina slovenske prebivalce, kadar morajo plačevati doklade, jih mora poznati, kadar zahtevajo, naj se skrbijo za njihove kulturne in gmotne potrebe. V okolici je še večji potreba večernih šol nego v mestu, ker zunaj je še več analfabetov, kakor nam kaže zadnja statistika: v mestu jih je 21 %, v spodnji okolici 36. v zgornji 35. Na podlagi teh izvajanj je stavil govornik predlog, da se tudi v predmestjih in v zgornji okolici ustanove večerne šole s slovenskim učnim jezikom. V formalnem pogledu je predlagal, naj se ta predlog izroči odseku. Predlog dr. Rybača je bil sprejet enoglasno in brez vsakega prigovora.